

[Tinning]

præcis at mangelen på udtalte behov fra erhvervslivets side er iøjnespringende.

I det nyeste nummer af Hybrid netop nu – det er et såkaldt informationsblad fra KTAS – fortæller telefondirektør Per Ammitzbøll næsten pralende, at bredbåndsforbindelser på 2 Mbits, dvs. nogle bredbåndsforbindelser, som i hvert fald de store erhvervsvirksomheder kan bruge til løsning af deres kommunikationsproblemer i første omgang, har man billedlig talt liggende på hylderne. Sagt på anden måde: der er ikke i dag udtrykt et eneste behov fra dansk erhvervsliv, som ikke kan imødekommes uden indgåelse af dette forlig. Det synes jeg er en pointe, for det betyder, at man ikke kan sige, at det er af hensyn til dansk erhvervsliv. Det er det ikke, og her har fru Lone Dybkjær vel nok fat i en pointe, hvis dette i virkeligheden betyder, at man siger: det er af hensyn til det danske erhvervsliv, der i virkeligheden ikke ved, hvad det selv vil, men fordi vi ved det, må vi nu påtvinge det dette. Men det er formentlig for langt ude, og derfor mener jeg, at fru Ritt Bjerregaard skylder os en forklaring på, hvad det er for et behov, eller hvad det er for nogle udviklingstendenser i erhvervslivet, som gør dette forlig nødvendigt netop nu.

Det er også udtrykt meget rimeligt i rapporten fra teknologistyrelsens formidlingsråd, der om disse bredbåndstjenester har et kapitel, som hedder »Brugernes ønsker og behov«, og deri siges det meget fornuftigt, at ønsker kan man såmænd godt få folk til at udtrykke, for man kan jo tænke sig så meget, men behov! Og hvad er det for tjenester, folk vil betale for? Derom siger en eller anden virksomhedsleder – der står ikke, hvem det er – at i virkeligheden er der allerede rigelige problemer med at få indarbejdet de eksisterende muligheder for datatransmission osv., så de har ikke umiddelbart lyst til at betale ekstra for at se den mand, der sidder i den anden ende af telefonen. Jeg synes stadig væk, at det, som er vigtigt, er, hvad det er for et behov, erhvervslivet har, og som socialdemokratiet klynger sig til, og kan vi ikke få det at vide, er baggrunden for forliget allerede væk. Jeg mener, der er andre gode grunde til, at dette forlig ikke skulle have været indgået, men dette er i sig selv nok.

Jeg tror, vi vil opleve, at ministeren for offentlige arbejder kommer herop og taler om en historisk dag i dansk mediepolitik el-

ler for ministeren selv eller et eller andet andet i den boldgade, i hvert fald en stor historisk dag, og hvis vi alligevel skal høre på det, synes jeg, det kunne være fint, hvis ministeren kunne fortælle nogle ting.

Med hensyn til pilotprojekter, som vi snakker så meget om, siger ministeren med den store armbevægelse: det er rigtigt, at ingen ved, hvor disse penge skal komme fra, men det ordner jeg. Måske ministeren vil fortælle os to ting. For det første hvor de penge skal findes, og for det andet hvor mange det drejer sig om. Det er formentlig mere end et par kroner. Der har jo været et møde, hvor man har forsøgt at danne sig et overblik over landets økonomiske tilstand, og jeg mener, at ministeren skylder os at oplyse i dag, hvor meget det drejer sig om, og hvor de skal findes. Jeg har det nemlig ikke som forligsparterne, der stiller sig tilfreds med sådan en – ja, hvad skal man kalde det? – almindelig løsagtig håndbevægelse fra ministeren og så går ud fra, at den holder nok. Det gør vi ikke, vi vil godt vide, præcis hvor mange penge det er, og hvor de skal hentes.

Det andet, vi godt vil vide, er, hvilken status man kan tillægge KTAS' udsagn om de nye TV-udbud, for dette forlig er jo ikke engang indgået endnu, men KTAS er i fuld gang med at fortælle, hvad der kan være i disse 24 forskellige kanaler, som hybridnetudbygningen giver mulighed for. Der er en oversigt over dem i det seneste nummer, nr. 6, af Hybrid netop nu, og der er en endnu mere fremstormende artikel i AudioVisuelle Media nr. 2 – er det vistnok – for i år. Under alle omstændigheder: hvilken status har den opgørelse? Når jeg spørger, er det, fordi det, man kalder det fremtidssikrede net, nu viser sig måske at være et net, som vi allerede nu ved hvad der skal puttes i om to år, og så er der ikke plads til mere f.eks. fjernsyn, når det er fjernsynssiden, vi snakker om; der kan blive plads til en enkelt lokalkanal og ikke mere. Jeg vil godt spørge ministeren, om det er en fremtidssikring, der rækker de par år frem, når vi snakker TV, eller man må sige, at KTAS' oversigter er helt grundløse spekulationer, som intet får med virkeligheden at gøre.

(Kort bemærkning).

Ritt Bjerregaard (S):